

XXII МІЖНАРОДНИЙ СЛАВІСТИЧНИЙ КОЛОКВІУМ

16–17 травня 2013 р. Інститут славістики, кафедри слов'янської і польської філології (філологічний факультет), кафедра історії Центральної та Східної Європи (історичний факультет) і кафедра світової літератури (факультет іноземних мов) у тісній співпраці з кафедрою славістики Гданського університету (Республіка Польща) провели щорічний Міжнародний славістичний (XXII за рахунком) колоквіум. До участі в ньому зголосилося 137 науковців. Реально в його роботі взяло участь 117 українських і зарубіжних учених. Найчисленніше була представлена Україна. Від її імені виступило 88 доповідачів, з них 59 – львів'яни. Науковці з десяти інших міст України (Харкова, Києва, Івано-Франківська, Вінниці, Тернополя, Рівного, Дрогобича, Хмельницького, Кременця, Нововолинська) виголосили 29 доповідей. Окрім того, у форумі взяло участь 30 науковців з шести зарубіжних країн. Найбільшою була група польських учених, яка налічувала 21 особу і представляла 11 наукових центрів Польщі, а саме Познань і Люблін – по чотири, Варшава – три, Гданськ і Перемишль – по дві, інші польські міста – Краків, Вроцлав, Гдиня, Ополе, Седльце та Бельско Бяла – по одному науковцю. У колоквіумі також взяли участь учені із Сербії – чотири, Болгарії – двоє, Великобританії, Угорщини та Хорватії – по одному

Коротким вступним словом колоквіум відкрив голова оргкомітету, директор Інституту славістики ЛНУ ім. Івана Франка проф. В.П.Чорній. Від імені ректорату до учасників форуму звернувся проректор університету проф. Б.Я.Котур, який відзначив важливість збереження традицій у проведенні подібних заходів та піднесення їх рівня. Про користь наукової співпраці Гданського та Львівського університетів для розвитку славістики говорила заступник голови оргкомітету колоквіуму, представник Гданського університету, доктор гуманітарних наук Регіна Вижкевич-Максімов.

Окрім офіційного відкриття колоквіуму, відбулося 17 робочих засідань, у тому числі два пленарних, 11 секційних (працювало чотири секції – мовознавства, літературознавства, історична та історико-культурологічна) і чотири позасекційні тематичні засідання*. Найбільша кількість доповідей була виголошена на засіданнях – історичної (26), мовознавчої (25) та історико-культурної (21) секцій. Найменшою за кількістю учасників була секція літературознавча (10 доповідей). Але, якщо взяти до уваги, що з чотирьох тематичних засідань три було присвячено виключно (а четверте частково) літературознавству (разом 27 доповідей), то загалом на XXII Міжнародному славістичному колоквіумі на секційних і тематичних засіданнях з літературознавчої проблематики було виголошено 37 доповідей, або 32% від загальної кількості. Такий “перекос” трапився через те, що до більш-менш сталого контингенту учасників колоквіуму після тривалих узгоджень влилася чимала група українських і польських літературознавців, які досліджують

* Задля повноти інформації наведемо назви позасекційних тематичних засідань: перше засідання – “Дискурс жіночої ідентичності в літературі міжвоєнного двадцятиліття: польсько-українські паралелі” (10 доповідей); друге засідання – “Модерн і постмодерн у сербській літературі XX–XXI ст. (до 120-річчя від дня народження Міллоша Црнянського)” (шість доповідей); третє засідання – “Діалог між українською та польською творчою інтелігенцією” (шість доповідей); урочисте засідання до 35-ліття спеціальності “Болгарська мова і література” у Львівському університеті (п'ять доповідей на літературознавчу тематику).

українсько-польські літературні контакти і взаємовпливи. Внаслідок цього тематика колоквиуму відчутно розширилася за рахунок літературознавства, що, до речі, призвело до виникнення труднощів, пов'язаних головним чином з браком додаткових приміщень для проведення засідань.

Оскільки, більшість секційних і позасекційних тематичних засідань проводилася в один і той же час, тобто паралельно, чимало учасників колоквиуму не могли бути присутніми на інших цікавих для них засіданнях. Окрім того, через надмірну кількість засідань стало значно складніше підсумовувати роботу колоквиуму загалом. Натомість, появилася можливість заглибитися у відповідні розділи славістики – мовознавство, літературознавство, історію тощо. Тому нам видається, що, підбиваючи підсумки колоквиуму, варто, окрім загального аналітично-статистичного звіту, готувати окремі огляди роботи секцій та тематичних засідань. Це дало б змогу акцентувати увагу на тих темах виступів, які містять не тільки нову інформацію, а й нові наукові трактування. Такі публікації могли б дати поштовх для започаткування дискусії з приводу малознаних або ж невідомих раніше питань слов'янознавства. Що ж стосується можливостей публікації таких оглядів, то вони, без сумніву, можуть побачити світ, насамперед, на сторінках збірника "Проблеми слов'янознавства". При цьому в одному і тому ж випуску збірника можна публікувати по кілька оглядів. Сподіваємось, що такий спосіб підсумування внесе свіжий струмінь у практику проведення колоквиумів, оскільки дасть змогу автору огляду не обмежуватися переліком заслуханих доповідей, а зосередитися на ключових питаннях, що заслуговують на подальше опрацювання та акцентування на них уваги з боку широкої наукової громадськості.

Володимир ЧОРНИЙ

Стаття надійшла до редколегії 09.09.13.
Прийнята до друку 23.09.13.